

ROMÂNIA
TRIBUNALUL BUCUREȘTI SECȚIA A IV- A CIVILĂ
ÎN CHEIERE
ȘEDINȚA PUBLICĂ DE LA 20.07.2016
TRIBUNALUL CONSTITUIT DIN:

PREȘEDINTE :

JUDECĂTOR :

GREFIER :

Pe rol soluționarea cererilor de apel formulate de *apelantul-intimat* și *apelantul-contestator*, împotriva sentinței civile nr. 10377/09.12.2015, pronunțată de Judecătoria Sectorului 6 București, în dosar nr. 27932/303/2015, având ca obiect contestație la executare.

La apelul nominal făcut în ședință publică se prezintă apelantul-intimat reprezentat de avocat cu împuternicire avocațială depusă la dosar, lipsind apelantul contestator.

Procedura legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care,

Apelantul reprezentat de avocat, depune la dosar un set de înscrisuri, respectiv jurisprudență.

Tribunalul acordă cuvântul apelantului-intimat asupra cererii de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție în baza art. 519 Cod procedură civilă.

Apelantul-intimat reprezentat de avocat, solicită admiterea cererii de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

TRIBUNALUL

Având nevoie de timp pentru a delibera, urmează a amâna pronunțarea, motiv pentru care,

DISPUNE

Amână pronunțarea la data de 27.07.2016.

Pronunțată în ședință publică, azi, 20.07.2016.

PREȘEDINTE

JUDECĂTOR

GREFIER

ROMÂNIA
TRIBUNALUL BUCUREȘTI SECȚIA A IV- A CIVILĂ
ÎN CHEIERE
ȘEDINȚA PUBLICĂ DE LA 27.07.2016
TRIBUNALUL CONSTITUIT DIN:

PREȘEDINTE :

JUDECĂTOR :

GREFIER :

Pe rol soluționarea cererilor de apel formulate de *apelantul-intimat* și *apelantul-contestator*, împotriva Sentinței civile nr. 10377/09.12.2015, pronunțată de Judecătoria Sectorului 6 București, în dosar nr. 27932/303/2015, având ca obiect contestație la executare.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică de la data de 20.07.2016, susținerile părților fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată care face parte integrantă din prezenta, când instanța pentru a da posibilitatea părților să depună concluzii scrise și având nevoie de timp pentru a delibera a amânat pronunțarea la data de 27.07.2016, când a dispus următoarele:

TRIBUNALUL,

Prin cererea formulată la data de 14.04.2016 apelantul-intimat a solicitat sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept cu privire la interpretarea prevederilor art. 1 alin. 7 OUG 60/2009 privind unele măsuri în vederea implementării programului „ Prima casă „.

În motivarea acestei cereri apelantul-intimat a arătat că există interpretări contrare ale instanțelor de judecată asupra sintagmei „ interdicție de înstrăinare„. Astfel, instanța de fond a considerat că această prevedere legală face imposibilă executarea silită imobiliară asupra imobilului achiziționat prin procedura reglementată de OUG 60/2009 întrucât interdicția de înstrăinare este una cu caracter absolut vizând atât actele de înstrăinare voluntară cât și cele efectuate fără consimțământul proprietarului imobilului având în vedere că textul nu distinge între modurile de înstrăinare.

Apelantul-intimat a învederat instanței faptul că există jurisprudență și în sens contrar respectiv că indisponibilizarea presupune suspendarea temporară a dreptului de dispoziție al proprietarului ceea ce nu se identifică sub nici o formă cu noțiunea de inalienabil sau insesizabil și că legiuitorul român a avut în vedere orice înstrăinare în sensul unui act juridic voluntar nu și executarea silită.

Apelantul-intimat a mai subliniat că în acest din urmă sens a statuat Înalta Curte de Casație și Justiție –Secțiile Unite în soluționarea recursului în interesul legii cu privire la interpretarea dispozițiilor art. 9 alin. 8 din Legea nr. 112/1995. Astfel, Înalta Curte de Casație și Justiție a arătat că interdicția de înstrăinare nu echivalează cu scoaterea din circuitul civil a acestor imobile.

S-a menționat de asemenea că sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 519 și următ. NCPC întrucât obiectul sesizării este o problemă de drept de a cărei rezolvare depinde soluționarea fondului cauzei iar problema de drept este nouă și nu face obiectul unui recurs în interesul legii.

La data de 18.07.2016, apelantul-contestator a depus la dosar note de ședință prin care a solicitat respingerea ca inadmisibilă a cererii de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

În motivare, apelantul-contestator a arătat că raportat la dispozițiile art. 1 alin. 7 OUG 60/2009 și ale art. 2329 Codul civil din 2009, norme cu caracter special derogatorii de la dreptul comun, legiuitorul a înțeles să scoată din circuitul civil pe o perioadă de cinci ani imobilul achiziționat prin programul „ Prima casă„.

Interdicția de înstrăinare și grevare cu sarcini a imobilului pe o perioadă de 5 ani are un caracter absolut întrucât se menționează în mod generic noțiunea de înstrăinare fără a distinge dacă

este vorba despre o înstrăinare voluntară sau una forțată efectuată la cererea unui creditor al beneficiarului iar „ ubi lex non distinguit nec nos distinguere debemus,,.

De asemenea, o interpretare teleologică duce la aceeași concluzie a caracterului absolut al interdicției de înstrăinare întrucât în ipoteza contrară s-ar putea eluda dispozițiile legale imperative de protecție a Statului Român care este corelativă avantajelor pe care acesta le procură debitorului prin intervenția sa ca și garant al contractului de garantare.

Apelantul-contestator a mai învederat că pe de o parte dispozițiile art. 1 alin. 7 OUG 60/2009 sunt suficient de clare să nu genereze reale dificultăți de interpretare și aplicare iar pe de altă parte nu sunt incidente prevederile art. 519 NCPC deoarece chestiunea nu este nouă, aceasta fiind tranșată în mod definitiv de mai multe instanțe de judecată.

Analizând cererea de sesizare sub aspectul îndeplinirii condițiilor prevăzute de art. 519 NCPC, tribunalul reține următoarele :

În conformitate cu prevederile art. 519 NCPC, dacă în cursul judecării un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatând că o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, este nouă și asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.

În speță, tribunalul reține că obiectul dosarului cu nr. 27932/303/2015 este dat de cererea de apel formulată de apelantul-intimatși de apelantul-contestator împotriva Sentinței civile nr. 10377/09.12.2015, pronunțată de Judecătoria Sectorului 6 București, tribunalul pronunțându-se prin decizie definitivă.

În ceea ce privește chestiunea de drept a cărei rezolvare se solicită Înaltei Curți de Casație și Justiție, tribunalul reține că aceasta vizează interpretarea sintagmei „ interdicția de înstrăinare a locuinței pe o perioadă de 5 ani” din cuprinsul art. 1 alin. 7 OUG 60/2009 conform căruia „ în baza programului de garantare asupra imobilelor achiziționate în cadrul programului se instituie în favoarea statului român, reprezentat de Ministerul Finanțelor Publice precum și în favoarea finanțatorilor, proporțional cu procentul de garantare un drept de ipotecă legală de rangul I până la finalizarea procedurii de executare silită asupra imobilului care face obiectul garanției, potrivit legii, cu interdicția de înstrăinare a locuinței pe o perioadă de 5 ani și interdicția de gravare. Condiția referitoare la rangul dreptului de ipotecă trebuie să fie îndeplinită până la momentul formulării cererii de plată a garanției de către finanțator. În cazul primirii de către finanțator a comunicării respingerii cererii de plată a garanției de la Fondul Național de Garantare a Creditelor pentru Întreprinderile Mici și Mijlocii SA-IFN, în temeiul contractului de garantare, finanțatorul are dreptul să înscrie în cartea funciară privilegiul prevăzut la art. 1737 pct. 2 Codul civil, concomitent cu radierea din cartea funciară a ipotecii legale instituite în favoarea statului român. ” Această problemă de drept are incidență asupra fondului apelului, reprezentând unul dintre motivele de apel formulate de apelantul-intimat Ivașcu Nicolae.

Tribunalul apreciază că este îndeplinită și condiția caracterului de noutate al chestiunii de drept în discuție câtă vreme nu există un recurs în interesul legii cu acest obiect iar Înalta Curte de Casație și Justiție nu are competență materială în privința cererilor formulate în cadrul executărilor silite. De asemenea, noutatea unei chestiuni de drept poate fi generată nu numai de o reglementare nou-intrată în vigoare, ci și de una veche iar din hotărârile judecătorești depuse de apelanți la dosar precum și din cele extrase de instanță din sistemul Ecris rezultă împrejurarea că asupra aceleiași probleme de drept, vizând modul de interpretare al prevederilor art. 1 alin. 7 OUG 60/2009 în privința sintagmei „ interdicția de înstrăinare a locuinței pe o perioadă de 5 ani” instanțele au opinii diferite.

Sușinerile apelantului-intimat sunt în sensul că interdicția de înstrăinare de 5 ani se aplică numai înstrăinărilor voluntare nefiind o excepție de la executarea silită și nu echivalează cu scoaterea imobilelor achiziționate prin programul „ Prima casă” din circuitul civil.

Apelantul-contestator și-a exprimat punctul de vedere prin notele scrise depuse la dosarul cauzei la data de 18.07.2016 în sensul că interdicția de înstrăinare are caracter absolut din

moment ce textul nu distinge între înstrăinarea voluntară și cea forțată. Prin raportare și la prevederile 2329 alin. 2 și 3 Codul civil din 2009, clauza de inalienabilitate atrage pe durata valabilității sale scoaterea din circuitul civil a bunului achiziționat prin programul „Prima Casă”.

Opinia completului de judecată este în sensul că prin dispozițiile art. 1 alin. 7 OUG 60/2009, legiuitorul român a avut în vedere înstrăinarea în sensul unui act voluntar prin care se transmite dreptul de proprietate al imobilului nu și vânzarea bunului imobil în cadrul executării silite, care presupune un transfer forțat al dreptului de proprietate din patrimoniul debitorului către o altă persoană în scopul valorificării creanței creditorului urmăritor.

Pentru motivele expuse, tribunalul va dispune sesizarea Înaltei Curte de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile privind modul de interpretare și aplicare al disp. art. 1 alin. 7 din OUG 60/2009.

În temeiul art. 520 alin. 2 Cod procedură civilă, tribunalul va dispune suspendarea cauzei până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE:**

Dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile privind modul de interpretare și aplicare al disp. art. 1 alin. 7 din OUG 60/2009.

În temeiul art. 520 alin.2 NCPC, suspendă soluționarea cauzei privind pe *apelantul-intimat*, cu domiciliul procesual ales la și pe *apelantul-contestator*, cu sediul în, până la pronunțarea hotărârii prealabile.

Fără cale de atac.

Pronunțată în ședință publică, azi, 27.07.2016.

PREȘEDINTE

JUDECĂTOR

GREFIER